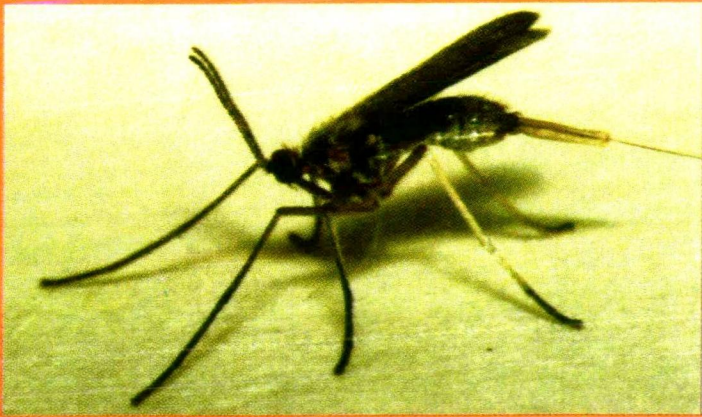

උණුසුම්

විවිධ ක්‍රියාකාරකම් මගින් මහ සයුරේ සංයුතිය අක්‍රමවත් කිරීමට අපි පෙළඹී සිටිමු. සයුරේ ජීවිතවලට ජීවය සපයන ඔක්සිජන් උග්‍ර “මියැදුණු සාගර කලාප” නිර්මාණය වීමට මෙය ප්‍රබල හේතුවක් වී තිබේ. මෙවැනි ඇතැම් මියැදුණු සයුරු කලාපවල ඇල්ගේ ශාක ප්‍රජාවේ අධි වර්ධනයක් දක්නට ලැබේ. උණුසුම් ජලයත්, මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් වෙරළබඩ කලාපය දූෂණය වීමත් ඇල්ගේ වර්ධනයට තවදුරටත් පෝෂණය සපයයි. ඇතැම් අවස්ථාවල මේවා විෂ සහිත වීමට ද පුළුවන. ග්ලෝරියාවේ රතු උදම් එවැනි එක් නිදසුනකි. මෙවැනි ඇල්ගේ වර්ධනය ස්වාභාවික සංසිද්ධියක් වුවද මෘතක සිට පෙර නුදුටු විරූ දෘෂ්‍ය වර්ධනයක් එහි තිබීම විශේෂත්වයකි. උතුරුදිග යුරෝපයේ බෝල්ටික් මුහුද ආශ්‍රිත තානායම් රැසක් මෙම ඇල්ගේ උවදුර හේතුවෙන් මතු වූ සෞඛ්‍යමය ගැටලු මත වසා දැමීමට සිදු වී ඇත.

කිසියම් ප්‍රදේශයක කාලගුණික තත්ත්වය ස්ථාවරව පවතින විට හෝ සීත කාලගුණයක් යටතේ රෝග කාරක විෂබීජ හා වෛයිරසවලින් මිනිසාට විය හැකි හානිය අවම ය. එහෙත් ගෝලීය උණුසුම් වීමේ ක්‍රියාවලිය, ශීඝ්‍රයෙන් පැතිර යන ලෙඩ රෝගවලට තවදුරටත් අත දීමක් යැයි පැවසීම අතිශයෝක්තියක් නොවනු ඇත. ලෙඩ රෝග රැසකට වගකිවයුතු වන මදුරු ගහණයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනයක් උණුසුම් කාලගුණය යටතේ සිදුවන අතර ඔවුන් පෙර කිසිදු නොවූ ප්‍රදේශ කරා සංක්‍රමණය වීම ද දැන් අරඹා තිබේ.